

20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(Κυριακή μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου)
Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.)· Λουκίου μάρτυρος τοῦ
βουλευτοῦ (γ΄ αἰ.).

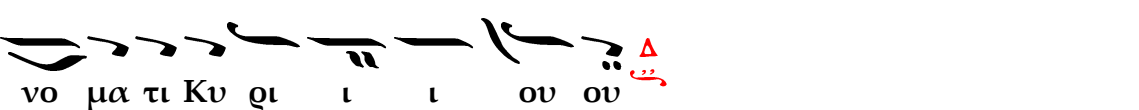
ᾠχος β΄. Ἐωθινὸν ια΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

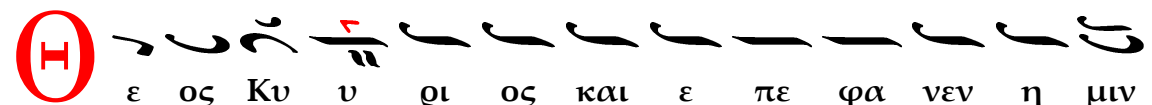
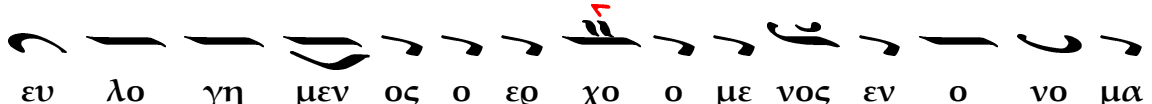

ᾠχος Δι

ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

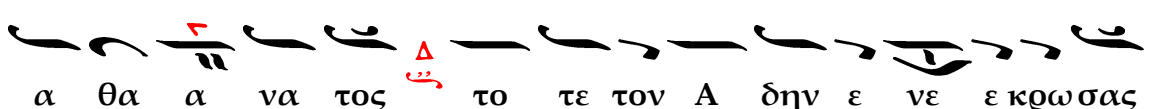
Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

τη ἀστραπή της Θεοτήτος ὁ τε δεκαί τους
 τε θνεώτας ἐκ τῶν κατὰ χθονίων ἀνεέστη
 σας πασαῖς ἀδυναμιῶν ἐπουρανίων ἐ
 κραυγάζον Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
 δοοξάσοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Παφ

Εν τῇ γεννησί τῃ παρθενίαν ἐφυλά
 ξας ἐν τῇ κοίμῃ σὺ το κόσμον οὐ κατέλιπες Θε
 οτοκέμετε στήσ προς τὴν ζωὴν Μητηρ ὑ
 πααρχούσας τῆς ζωῆς καὶ τὰς πρεσβείαις
 τὰς σὰς λυτρούμενη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡ
 μῶν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Οὕσχη ἡμῶν Ἰωσήφ ἀπο τοῦ ξυλοῦ

κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
 με γα ε ε ε λε ος
 Δόξα.

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
 Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
 κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
 τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ρ

Ε ις τα ς ρα νια α η νο ε ρα α σψυ
 χη εις τον Πα ρα δει σο ον η κα θα ρα α σψυκη
 νη με τα τε θει σα εκ φθο ρας α γαλ λε ται

Πα να γι α ο θεν α ντα πε δω κε ε τοις α
νο μοις ο Κυ υ ρι ος δο λον γαρ ειρ γα σα α ντο
τι μι ω Λει ψανω σθ δι ο συν Α πο στο ο λοις βο
ω μεν χαι ρε η Κε χα ρι τω με νη

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Τ ον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ
υ υ υ υ υ σας την πε τραν της πι ι στε ως α
να στας πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι
Δόξα.

Τ ων μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο
ροις γυναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω νως
κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν χερσὶ τῆς δι-ι-η-μας ἐν ἀνθρώπῳ σαντος
ἐκ σοῦ παρὰ θεμενὴν τὴν ψυχὴν ὡς πλαστὸς γο-
σκαὶ θεὸς προστὴν ἀκηρατὸν μετεστήσεν ἐν φρο-
σύνῳ οὐκ ἐπὶ τῶν μακαριζομένων
τὴν μονοκαθάραν καὶ ἀμολύντον καὶ θε-
οτοκὸν ἀπαντὲς κυριϊως ὁμολογῶντες κραυ-
γαζομένους Χριστὸν ὄντως ὡς πρὸς ὄν-
μετε-εστῆς σωσαίτας ψυχῶν ἡμῶν

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Εὐλογητὸς εἰς Κύριον ἐδιδάξαμεν ταῖς
καὶ ὠματῶν
Τῶν ἀγγελῶν ὁδηγῶν κατεπλάγη
ὁρῶν ἐν νεκροῖς λογισθέντα τὰ θανά-
τῶν δεσφωτῶν τὴν ἰσχυρὴν καθελοῦντα καὶ συν-
εαυτῶν τὸν ἀδამεγειράντα καὶ ἐξάδ-

παντας ελευθερωσωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σου

Τιτα μυστρα συμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη

τραι κρινατε ο αγραπτων εντωτα φω

γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ιδετε υ

μεις τον τααφον και ησθητε ο σωτηρ γαρ ε

ξα νεεστη τσ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σου

Λιανρωϊ μυροφοροι εδραμον προς το μνη

μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ειειπεθη νσ ο καιρος πεπαυται

μη κλαιετε την αναστασιν δε Αποστολοις ειει

παατε

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματὰς

Μυροφόροι γυναικες μετὰ μύρων

ἐλθούσαι πρὸς τὸ μνημασ Σωτὴρ ἐν ἡχρὸν

το Ἄγγε ἐλθ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμε ἐν τι με

τὰ νεκρῶν τῶν ζῶντων λογιζέσθε ὡς Θεοσ

γὰρ ἐξ ἀνεστήτη μνηματὸς

Δὸ ξαπτήρι καὶ Ἰωάννης καὶ Ἄγιω Πνεύμα

τι

Προσκυνέμεν Πατέρα καὶ τὸν υἱὸν

καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὴν ἀγίαν

καὶ τριάδα ἐν μιᾷ θεοσιᾷ συντοίς

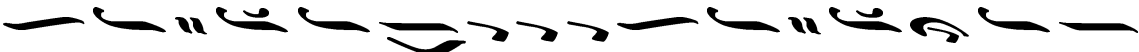

Σεβόμεν κροζόντες τὸ Ἄγιον Ἄγιον Ἄ

γιον Κυριον

Καὶ νυν καὶ αἰκαίς τῶν αἰώνων

αἰώνων ἀμήν

Ζωοδοτὴν τεκνύουσα Παρ

 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε

 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σθ σαρκω θεις

 Θε ος και αν θρω ω πος

A λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α Α λλη λϑ
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου
 της καρδι ας προς σε Σω τηρ σω στον με ση ε πι λαμ ψει

Ε λε η σον η μας τους πταιον τας σοι πολ λα
καθ ε καστην ω ραν ω Χρι στε μθ και δος προ τε λους
τρο πους του με τα νο ει ει ν σοι

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ει ν πε λει το
α γι α ζει ν το κι νει ν την κτι σιν Θε ο ος γαρ
ε στι ν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μι ν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι εκ του εχ θρου α
μα και αν θρω πο κτο ο νθ

Τ οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τε ρ
τον σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι
νθ εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μθ

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρχι ι α και γε ε
ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν
τη ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε **ε**

Ἀντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θεο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω **ε** οι ουδα μω σα λευ ον ται
προσβολαι αι του Βε λι ι αρ **ε**

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τωσαν οι θει ως ζωντες **ε** ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κληρον αυτου **ε**

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοιςκα τα
στε ε φονται Μαρ τυρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λα ων κυ κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λα ων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ·

Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τίς; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἔὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράφας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
 τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
 των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της ανομι-
ας μου και απο της μαρτιας μου θα ρισον
με

Οτι την ανομιαν μου εγνωσκω και
η μαρτια μου ενωπιον μου εστι δια παν-
τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πονηρον ε-
νωπιον σου ποιησα οπως ανδικαι-
ωθης εντοις λογοις σου και νικησης εντω κρινεσθαι

σε
Ιδε γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας
μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μυ
Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μυ
Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με
Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ
 ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον

ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἄγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἄγνη, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐορτῆς ὁ ἀΐ Κανῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ ἀΐ. ᾠδὸς ἀΐ.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν. *(δίς)*

Δόξα.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἄγνη, Θεὸν κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ, ἐγείρη διαιωνίζουσα. *(δίς)*

Καὶ νῦν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω ...

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠδὸς β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θεῖω νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὠδὴ γ'.

Ἡ δημιουργική.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναϊκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί, δόξη ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι. (δίς)

Δόξα.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμφύχῳ κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος, ἐν ἧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν. (δίς)

Καὶ νῦν.

Ὑπέφθασε χερσί ..

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.]

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀκοίμητον Θεοτόκον * καὶ προστασίαις * ἀμετάθετον ἐλπίδα * τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· * ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν * ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Μεθέορτον Μεσῶδιον Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ

βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό].

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Σαμουήλ. (ια' αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Μύσας τελευτῆ καὶ Σαμουήλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν ἀεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Βῆ δ' ὀρόων μέλλοντα Σαμουήλ εἰκάδι ἔνθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἀρμαθαίμ Σιφά, ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, ἐκ φυλῆς Λευΐ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννης· Ὁ δὲ Ἐλκανᾶ δύο γυναῖκας ἔσχεν, ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα, καὶ τῇ δευτέρᾳ Φαινάννα· καὶ ἦν τῇ μὲν Φαινάννῃ παιδία, τῇ δὲ Ἄννῃ οὐκ ἦν παιδίον. Καὶ ἀνέβη Ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ μετὰ Ἄννης ἐν Σηλώμ· καὶ ἦν ἐκεῖ Ἥλει καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὁφνεὶ καὶ Φινεές, ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὴν μήτραν Ἄννης καὶ ἐλύπει αὐτὴν ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς. Ἡ δὲ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεὸς καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Σαμουήλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ· καὶ αὐξηθεὶς καὶ προκόψας τῇ ἡλικίᾳ, ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγένετο εἰς Προφήτην μέγαν. Ὁ δὲ Ἥλει καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὀργῇ καὶ θυμῷ Κυρίου συντριβέντες, ἠφανίσθησαν, διότι παρώργιζον τὸν Θεόν. Καὶ ἐδίκασε Σαμουήλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ καὶ δόμα οὐκ ἔλαβε· καὶ χρίσας τὸν Δαυΐδ εἰς βασιλέα, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν καὶ πλήρης ὢν ἐτῶν, ἐτελεύτησε. Προέλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια τριάκοντα πέντε, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων τριάκοντα ἑπτὰ μαρτύρων, τῶν ἐν Βιζύῃ τῆς Θράκης μαρτυρησάντων. (†304)

Στίχ. Τρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τὸ τοὺς κεκαυμένους,
Χάριν Τριάς σοῦ, τετράκις τελεῖν δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν ἐκ Βυζαντίου, οἱ δὲ ἐκ Φιλιππουπόλεως. Κρατηθέντες δὲ ἐν Βιζύῃ τῆς Θράκης παρὰ Ἀπελλιανοῦ καταράτου, τοῦ τηνικαῦτα ἡγεμονεύοντος, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παρῶρησίᾳ ὁμολογεῖν, τελευταῖον, καμίνου ὑπὸ γῆν ἐξαφθείσης μεγίστης, ἅπαντες χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθέντες, ἐν αὐτῇ ἀπορρίπτονται.

Τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦσαν· οἱ ἐκ Βυζαντίου Ὀρίων, Ἀντιλίνος, Μολίας, Εὐδαίμων, Σιλβανός, Σαβίνος, Εὐστάθιος, Στράτων, καὶ Βοσοῦας· οἱ ἐκ Φιλιππουπόλεως Τιμόθεος, Παλμάτος, Μέστος, Νίκων, Δίφιλος, Δομετιανός, Μάξιμος, Νεόφυτος, Βίκτωρ, Ῥίνος, Σατορνίνος, Ἐπαφρόδιτος, Σερκανός, Γάιος, Ζωτικός, Κρονίων, Ἀντώνιος, ὜ρος, Ζωΐλος, Τύραννος, Ἀγάθων, Πάνσθενος (ἢ Παρθένιος), Ἀχιλλεύς, Πανθυρίας, Χρῦσανθος, Ἀθηνόδωρος, Παντολέων, Θεοσέβειος καὶ Γενέθλιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεβήρου, καὶ Μέμνονος κεντυρίωνος. (†304)

Στίχ. Εἶφει παθῶν Σεβῆρος, εὔρεν ἀξίως

Ἐπαθλα λαμπρὰ τοῦ διὰ ξίφους πάθους.

Ἐχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχύν, Μέμνον, χρόνον·

Μένει δέ σε στέφανος ἐς αἰὲ μένων.

Σεβῆρος ὁ ἀήττητος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐκ Σίδης ἦν τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Πετρονίου τινὸς Θρακὸς καὶ μητρὸς Μυγδονίας. Καταλαβὼν δὲ ἐν Φιλιππουπόλει τοὺς ἁγίους τριακονταεπτὰ Μάρτυρας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας, ξέεται σφοδρῶς, τὴν εὐσέβειαν παρῶρησιασάμενος· καὶ δακτυλίδας πυρωθείσας ἐδέξατο τοῖς δακτύλοις, καὶ ἐν τέσσαρσι ξύλοις τανυσθεῖς, πρίεται, πεπυρακτωμένῳ ζωστῆρι ζωσθεῖς· εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται. Μένων δὲ ὁ Κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίοσι τανυσθεῖς, ἀπεδάρη τρεῖς λώρους ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν. Εἶτα ἐν καμίνῳ βληθεῖς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθεῖς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδησάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φιλίππου ἐπισκόπου Ἑρακλείας, Σεβήρου ἱερέως καὶ Ἑρμοῦ.

Στίχ. Τοῦ Ἑρακλέους ἄθλα μῦθοι πρὸς ἄθλους,

Οὓς ἤθλησαν τρεῖς καλῶς ἐξ Ἑρακλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ῥηγίνου καὶ Ὀρέστου τῶν τηρώνων, ἐν Κύπρῳ ἀθλησάντων. (†305)

Στίχ. Ῥηγίνος καὶ Ὀρέστης συστρατιῶται,

Καὶ συναθληταὶ ὤφθησαν τοῦ Κυρίου.

Δυὰς ἐκλεκτὴ ἐκ λαμπρᾶς Χαλκηδόνος

Λαμπροφορεῖται ἐν Νήσῳ ἁγιοτόκῳ.

Οὗτοι οἱ λαμπροὶ καὶ θεοφιλέστατοι Μάρτυρες ἦσαν νέοι, στρατευμένοι, Τήρωνες, ἧτοι νεοσύλληκτοι ὀνομαζόμενοι, φίλοι δὲ ὑπῆρχον μεταξύ των, ὅσον καὶ συνοδῆται τῇ οὐρανίῳ πολιτεία τῶν χριστιανῶν. Ὅτε δὲ ἐν τῷ στρατεύματι ἀπεκαλύφθη ἡ ιδιότης αὐτῶν αὕτη, ὡμολόγησαν τὴν καλὴν ὁμολογίαν καὶ πολλὰ ὑπέστησαν μαρτύρια, ἐγκλεισθέντες ἐν τέλει εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν. Ἄγγελος ὅμως Κυρίου, ὡς ποτε τοὺς Ἀποστόλους ἐν Σιών ἀπελευθέρωσεν, οὕτω καὶ τοὺς εὐγενεῖς τούτους νέους ἔλυσε τῶν δεσμῶν καὶ ἤγαγεν εἰς τὸν αἰγιαλόν, ἐντειλάμενος νὰ ταξιδεύσωσι μακράν. Ἐφθασαν, ὅθεν, οἱ εὐπειθεῖς καὶ πνευματέμφοροι οὗτοι νέοι εἰς Κύπρον,

ἀποβιβασθέντες τὸ πρῶτον εἰς Τριμιθοῦσαν τῆς Πάφου, καὶ εἰς σπήλαιον παρ’ αὐτῆ πρὸς καιρὸν ἀσκηθέντες, εἶτα ἐν τῷ κηρύγματι ἐξέδραμον θείῳ ζήλῳ κινούμενοι, καὶ ἔφθασαν ἕως Νεαπόλεως, ἧτοι Λεμεσοῦ, κηρύσσοντες Χριστὸν ἐσταυρωμένον. Ἐξῶθεν τῆς πόλεως, εἰς κώμην σήμερον ὀνομαζομένην Φασούλαν, ὅπου κέντρον τῆς εἰδωλολατρείας ἐλογίζετο, συνελήφθησαν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελειώθησαν περὶ τὸ 305 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ. Οἱ δὲ πιστοὶ ἔθαψαν αὐτοὺς μετὰ τιμῶν καὶ εὐλαβείας πολλῆς, τὸν μὲν Ῥηγίνον αὐτόθι, εἰς Φασούλαν, τὸν δὲ Ὀρέστην εἰς Ἀπλίκι Παλαιοχωρίου. Ἄλλ’ ὁ τόπος τῆς ταφῆς, διὰ τοὺς διωγμούς καὶ τὴν ἀκαταστασίαν τῶν χρόνων, παρέμεινε κεκρυμένος καὶ ἄγνωρος. Μετὰ δὲ πολλὰ ἔτη ὤφθη ὁ Ῥηγίνος εἰς εὐλαβῆ τινα ἱερέα, ὑποδείξας τὸ μνημεῖον, ὅπου καὶ τὰ ἱερὰ λείψανα αὐτοῦ ἔκειντο, ἀλλὰ καὶ ἐπιγραφὴν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ὅθεν οἱ χριστιανοὶ ὠκωδόμησαν περίλαμπρον ναὸν ἐπ’ ὀνόματί των εἰς ταύτην τὴν κώμην Φασούλαν, ἧτις τόσον πολύτιμον θησαυρὸν ἐκέκτητο, ὡς καὶ εἰς Ἀπλίκι τῆς Λευκωσίας. Σημειωθήτω, ὅτι τοῦ ἀγίου Ὀρέστου τάφος ἢ λείψανα δὲν εὐρέθησαν εἰσέτι. Ἔτερος δὲ ναὸς ἀνηγέρθη εἰς Τριμιθοῦσαν Πάφου. Ὑπῆρχε δὲ καὶ χωρίον ἐπ’ ὀνόματι τοῦ ἀγίου Ῥηγίνου. Σήμερον ὁ μέγας ναὸς ἐν Φασούλα διατηρεῖται μόνον κατὰ τοὺς τοίχους αὐτοῦ εἰς ὕψος δύο μέτρων, κάτωθεν δὲ αὐτοῦ διασφύζεται ἡ λάρναξ τοῦ μάρτυρος Ῥηγίνου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Λουκίου τοῦ βουλευτοῦ. (†310)

Στίχ. Βουλὰς ὅλας παρῆλθες τὰς Ἀχιτόφελ,
Βουλῆ μιᾶ Λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Ὁς ἀπὸ Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην ὑπῆρχε, πρῶτος τῆς ἐν τῇ πόλει Βουλῆς, ὄγκῳ καὶ μεγέθει σώματος ὑπερέχων τῶν κατ’ αὐτόν, πρότερον μὲν τῆ θρησκείᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδώλων προσκείμενος. Μετὰ δὲ τὸ ἀμεταπτῶτως καὶ στερόδῳς ἀγωνίσασθαι τὸν μέγαν Ἱερομάρτυρα Θεόδωρον, τὸν τῆς πόλεως ταύτης Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στέφανον ἀπενέγκασθαι, κατανουγείς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον δέχεται Βάπτισμα. Πείθει δὲ καὶ τὸν ἡγεμόνα Διγνιανὸν πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ὃν παραλαβὼν, κατέπλευσεν εἰς Κύπρον. Εὐρῶν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανομένους τοὺς χριστιανούς, καὶ ἀναιρουμένους, λαθῶν τὸν Διγνιανόν, τοῖς βασιανισταῖς παρέδωκεν ἑαυτόν. Ἐπεὶ δὲ καθεῖλε τὸν βωμόν, τῷ ποδὶ πατάξας καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρέψας, προστάξαντος τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετιμήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαῖ (ἢ Δοσαῖ ἢ Σοδαῖ) τῶν ἐν Περσίδι. (†380)

Στίχ. Ἡλιοδώρος καὶ Δοσαῖς, οἱ γεννάδαι,
Ἦθλησαν ἄμφω ἀνδρικῶς Χριστοῦ χάριν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ἕξω τῆς πύλης τῶν Βλαχερνῶν. (μᾶλλον ἀνάμνησις ἐγκαινίων)

Στίχ. Ἦδη βλέπεις φῶς ἄδυτον τοῦ Κυρίου,
Θανοῦσα, Μάρτυς, ἀγάπης αὐτοῦ χάριν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλιβέρτου, ἡγουμένου τῶν μονῶν Ζυμιέζ (Jumièges) καὶ Νουαρμουτιέ (Noirmoutier) ἐν Γαλλίᾳ. (†685)

Στίχ. Κανών μονασταῖς τοῦ Φιλιβέρτου βίος,
Μιμητοῦ ὑπάρξαντος ὁσίων βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱεροθέου, ἀΐ επισκόπου καὶ φωτιστοῦ Οὐγγαρίας. (ἴ αι.)

Στίχ. Ἱερῶς ἱστάμενος πρὸ Θεοῦ Ὑψίστου,
Εὐχὰς προσφέρει Ἱερόθεος ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς Στεφάνου τοῦ ἀΐ, βασιλέως Οὐγγαρίας. (†1038)

Στίχ. Στέφανος ὁ Στέφανος τῆς Οὐγγαρίας,
Ἔθνος ὁδηγήσας εἰς τὴν Χριστοῦ γνῶσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Θεοχάρους τοῦ Νεαπολίτου, λίθοις καὶ ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†1740)

Στίχ. Ἦσχυνας ἀγαρηνῶν τὰ θράση σῆ ἐνστάσει,
Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Θεόχαρες γενναῖε.
Χάριν Θεοῦ τοὺς σαρκικοὺς ᾧδε γάμους,
Θεοχάρης ἀρνηθεῖς, στέφεται μάρτυς.

Οὗτος ἐμαρτύρησεν εἰς Νέβσεχιρ Καππαδοκίας, τὰ δὲ ἱερὰ λείψανα αὐτοῦ ἀπόκεινται ἐν Θεσσαλονίκῃ, εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὠδὴ ἀΐ

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι
ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σπ αν
τας συ νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τς πι ςς
εξ αρ χς σης Μα ρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων
τω Σω α δοντας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι
δε δο ο ξα α σται

ὠδὴ γ'

Η δὴ μι ἄρ γι κη καισυ νε κτι κη των
 α πα αν των Θε ου σο φια και δυ να μις α
 κλι νη α κρα δαντον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι
 στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α
 να παν ο ο με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρκω
 σιν υ πε φηναν την εκ Παρ θε νσ σχ Χρι στε φεγ
 γος ασ τρα πης σχ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι
 και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη
 δυ να μει σχ δο ξα φι λα ανθρωω πε

ὠδὴ ε'

Τ ο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε
 των σχ Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι
 ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα
 τον λα αμ ψας α παν γα σμα παρ θε νι κης α πο

γα στρος τοις εν σκοτει και σκια σω μα τω

θεις ανετειλας η ηλιος

ὠδὴ ζ'

A λι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο

σθι ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σθ τι προ

ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α

να δε δεικται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το

ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω

νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ'

I τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως

α ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε

τω θυ μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι

κη τη των Ο σι ων τρι φθο γω λυ υ ρα α ντι

φθε γγο με νος μσ σι κοις ορ γαν οις εν με σω

φλο γο ο ος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε

ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φλο ο γα δρο σι ζσ σαν ο σι ςς Δυσ σε
βεις δε κα τα φλε γσ σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν
σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε
πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο
ραν θα να τσ και ζω ην βλυ στα νσ σαν τοις
μελ πσ σι τον Δη μι ςρ γον μονον υ μνσ ς με
εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψσ μενεις
παν τας τς αι ω να α α ασ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ςρ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2^οΤι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3^οΤι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4^οἘποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
δ

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σεραφειμ την αδι
 α φθορωσθε ον Λογον τε κς 8 σαν την ον τωσ
 Θεο το κον σε μεγαλυ νο ο μεν

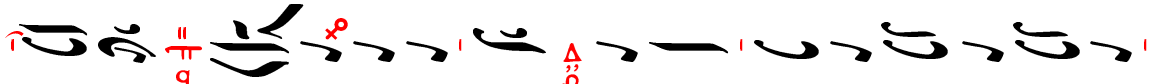

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
δ

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σεραφειμ την αδι
 α φθορωσθε ον Λογον τε κς 8 σαν την ον τωσ
 Θεο το κον σε μεγαλυ νο ο μεν

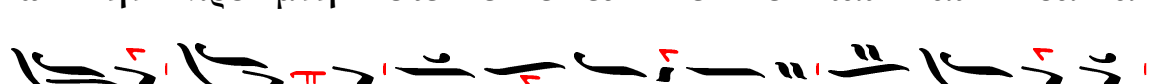

Ἡ καταβασία

Αι γε νει πα ασαι αι μα καρι ζο
 με εν σε την μονην Θεο το κον
 Νε νικη νται της φυσε ωσ οι ο ροι εν
 σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το

 κος και ζω ην προμνη στε ευ ε ται θα νατος η

 με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον

 ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο

 μι ι α αν σ ς ς ς

ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α σαι αι μα

 α κα ρι ζο ο με εν σε τη ην μο ο

 νην Θε ε ο το ο ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της

 φυ υ σε ω ως οι ο ο ο ροι οι εν

 σοι οι Παρ θε ε νε α α χρα αν τε πα α

 α αρ θε ε νευ ει ει γα αρ το ο ο κος και ζω

 ω ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α

 να α τος η με ε ε ε τα α το κο ον Παρ

 θε ε ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α

 τ ο ο ν ζ ω σ α α σ ω ω ω ζ ο ι ο ι σ α α α ε ι Θε

 ο τ ο ο ο κ ε τη η η ν κ λ η ρ ο ν ο μ ι ι

 ι ι α α α αν σ ς ς ς

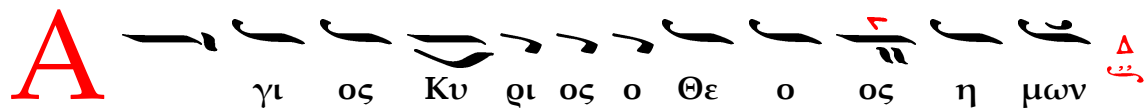
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

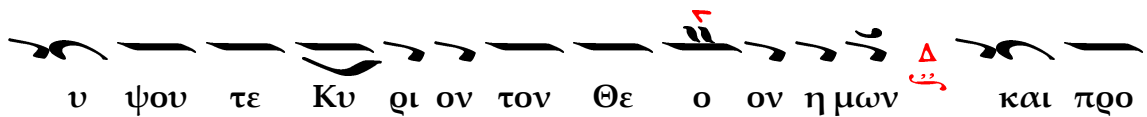
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

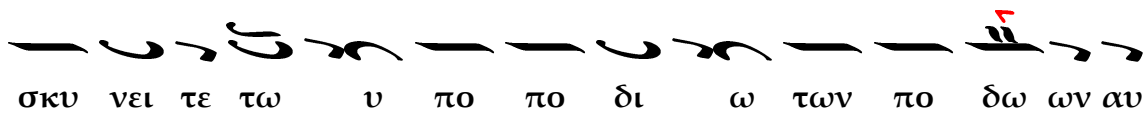
Ἦχος Δι-θ

A

 γι ο σ Κυ ρι ο σ ο ο Θε ο ο σ η μων (δίς)

A

 γι ο σ Κυ ρι ο σ ο Θε ο ο σ η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ο ν τον Θε ο ο ν η μων και προ

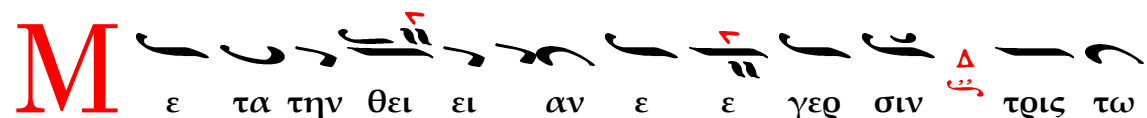

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ω ν αυ

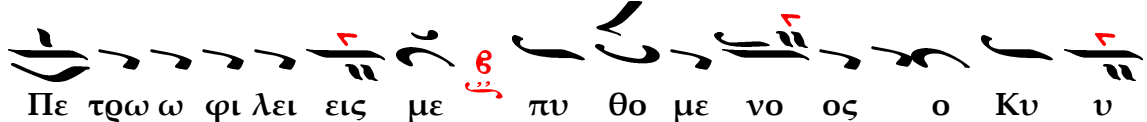

 τ ς

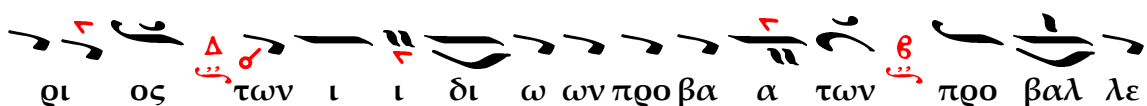
ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ο σ ε σ τι
 Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Ἦχος Δι-θ

M

 ε τα την θει ει αν ε ε γε ρ σιν τρις τω

 Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ο σ ο Κυ υ

 ρι ο σ των ι ι δι ω ω ν προ βα α των προ βα λ λε

ταιποιμε να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα
 ο Ι η σθ ρς ε πο ο με νον η ρε
 το το ον Δεσπο ο την ς τος δε τι ι ι ι ι
 ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τϛ ς τον
 ε ως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε
 φι ι λε Πε ε τρε

Και τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
 ω ω ω ω ω ω ν συ υν α θροι οι σθεν
 τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
 νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ω
 κη δευ σα α τε μϛ ς ς το σω ω ω ω
 μα και συ γι ε και αι Θε ε ε μϛ πα
 ρα α λα α βε μϛ ς ς το πνε ε ε ευ μα

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνοος τω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἔσται
πα σιτοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει
Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να
το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα
οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η

η μιν δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

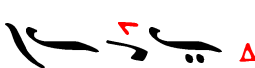
Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

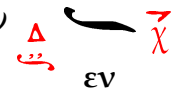
κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του

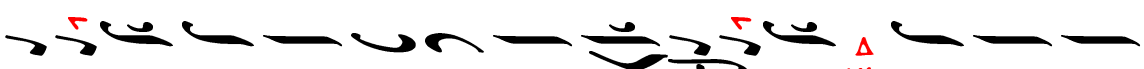

Χ αι ρε τε λα οι και α γα λ λι ι α α α σθε Αγ

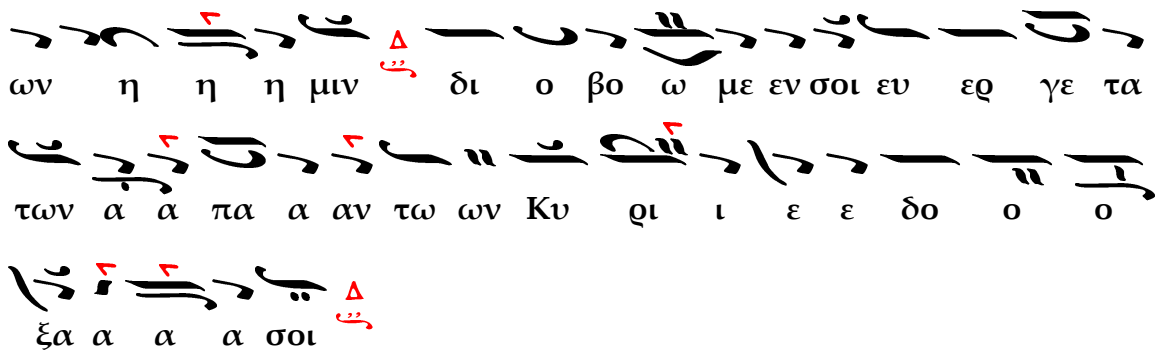
γε λος ε κα θε σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α α τος αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α

 το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων

 ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω

 σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας

 χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α

 α α σθε

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν

 ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα
A

 γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι

 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

 υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να

 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω

Καὶ τῆς ἑορτῆς, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὦς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὧδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιασματοῦ σου.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβρόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. η'. Ὦμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Τὴν ζωὴν ἣ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομητορ Θεόνυμφε.

Ἑωθινόν ΙΑ΄.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Φ α νε ρω ω ων σε ε α α αυ τον τοις μα

θη ται αι αι αι σου Σω ω τηρ με τα α α α την

α να α α α α α στα α α α σιν Σι μω

νι ι ι δε δω ω κας την των προ βα α α α τω ων

νο ο μην εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν την του

ποι με νειν φρο ντι ι ι δα α αι αι αι των δι

ο και αι ε λε ε γες ει φι λει ει εις με Πε ε ε

τρε ποι με νε τα α α αρ νι α α μου ποι με ε

νε ε τα προ βα α α τα α α α α μου ο

δε ευ θε ε ω ως εν δει ει κνυ με ε νο ος το

φι ι ι λο ο ο ο οσ το ορ γο ον πε ρι του αλ

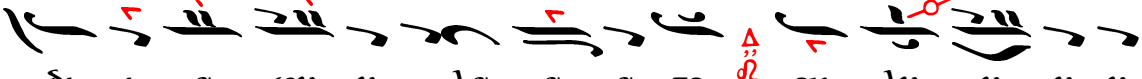
λου μα θη η του ε πνυ θα α α α νε ε ε ε το

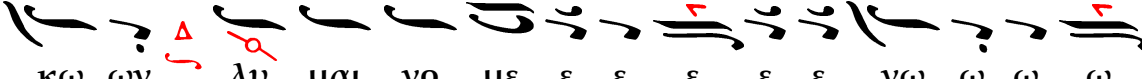
 ω ων ταις πρε σβει ει αις Χρι ι στε ε ε ε ε την

 ποι μνηην Σου Δι α φυ υ υ υ υ υ υ λα α

 δι ι α φυ υ λα α α τε εκ λυ υ υ υ

 κω ων λυ μαι νο με ε ε ε ε ε νω ω ω ω

 ω ων αυ τη η η η η ην

Καὶ νῦν...

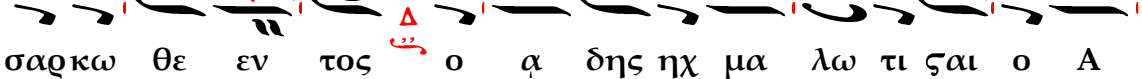
Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

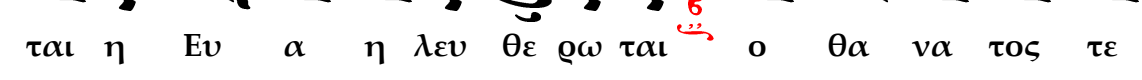
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ

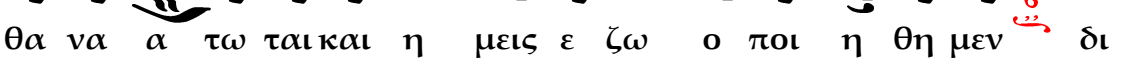
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

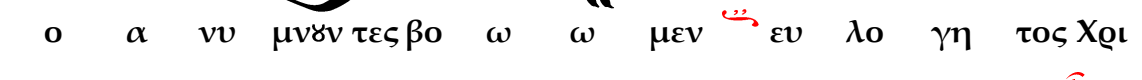
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

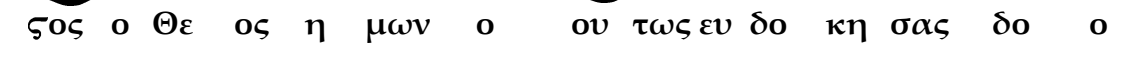
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος $\overline{\omega\pi}$ Δι-Ϡ

Δοξα σοι τῷ δειξάντι τὸ φῶς **Δ**δοξα ἐν υ
ψιζοῖς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηηνῆ ἐν ἀνθρώποις ἐυ
δοκίμα **Δ**

Υμνεύμεν σε εὐλογοῦμεν σε προσκυνοῦμεν σε
δοξολογοῦμεν σε εὐχαριστοῦμεν σοὶ διὰ τὴν με
γαλήνην σου δοξα **Δ**

Κυριε βασιλευ ἐπεράνιε Θεε εὐεπά
τερ πάντο κραάτορ **Δ** Κυριε Υἱε μονογενης Ι
ησῆ Χριστε καὶ Ἀγαγιὸν Πνεῦμα **Δ**

Κυριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμνος τῆ Θεοῦ ὁ Υἱ
ὁς τῆ Πατρὸς ὁ αἰρων τὴν ἀμαρτιαν τῆ κο
οσμελεῆσον ἡμᾶς ὁ αἰρων
τας ἀμαρτίας τῆ κοσμε **Δ**

Προσδεξαίτην δεήσιν ἡμῶν **Δ** ὁ καθήμενος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε ησον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κυριε καταφυγη ε γενηθησ η μιν εν γε νε
α και γε νε α εγω ειπα Κυριε ελεη
σοον με ιασαι την ψυχη ην μου οτι ημαρτο ον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τα
ποιειν το θελημα ας οτι συ ει ο Θεος
μου

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι
ις ο ψοο με θα φως

Παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκου
σι ισε Αγιος ο Θεος Αγιος ισχυρος
Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τας αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Α α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α
α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α
α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο
νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ
χη γω της ζω η ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να
τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η
μιν και το με γα ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λ λον τας σοι α λ λη λ θ ς ι

α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περι σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νο σ τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος 6 Πα ρ

Στίχ. α΄. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδιά μου,
 ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ΄ 2)

Εν τη Γεν νη σει την πα ρ θε νι αν ε φυ λα
 ξας εν τη Κοι μη σει το κο σ μ ο ν ου κα τε λι πες Θε
 ο το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρ υ
 πα α αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σ βει αις
 ταις σαις λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

μων' π
9

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα

ξας Δ
 δ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε

ο το κε π
9 με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ

πα α αρ χου σα της ζω ης Δ
 δ και ταις προ σβει αις

ταις σαις Δ
 δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

μων' π
9

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκες σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα

ξας Δ
 δ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε

ο το κε π
9 με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ

πα α αρ χου σα της ζω ης Δ
 δ και ταις προ σβει αις

ταις σαις Δ
 δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

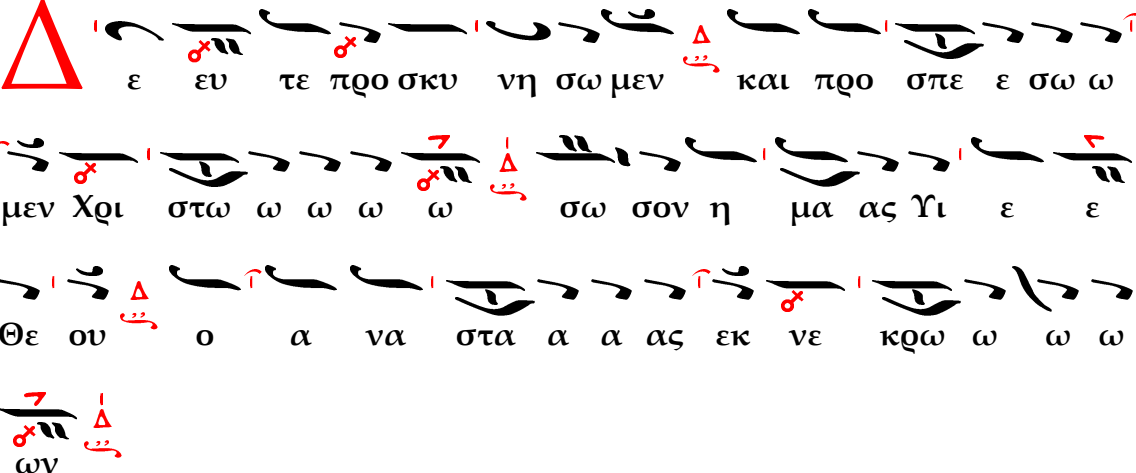
μω ω ω ων π
9

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

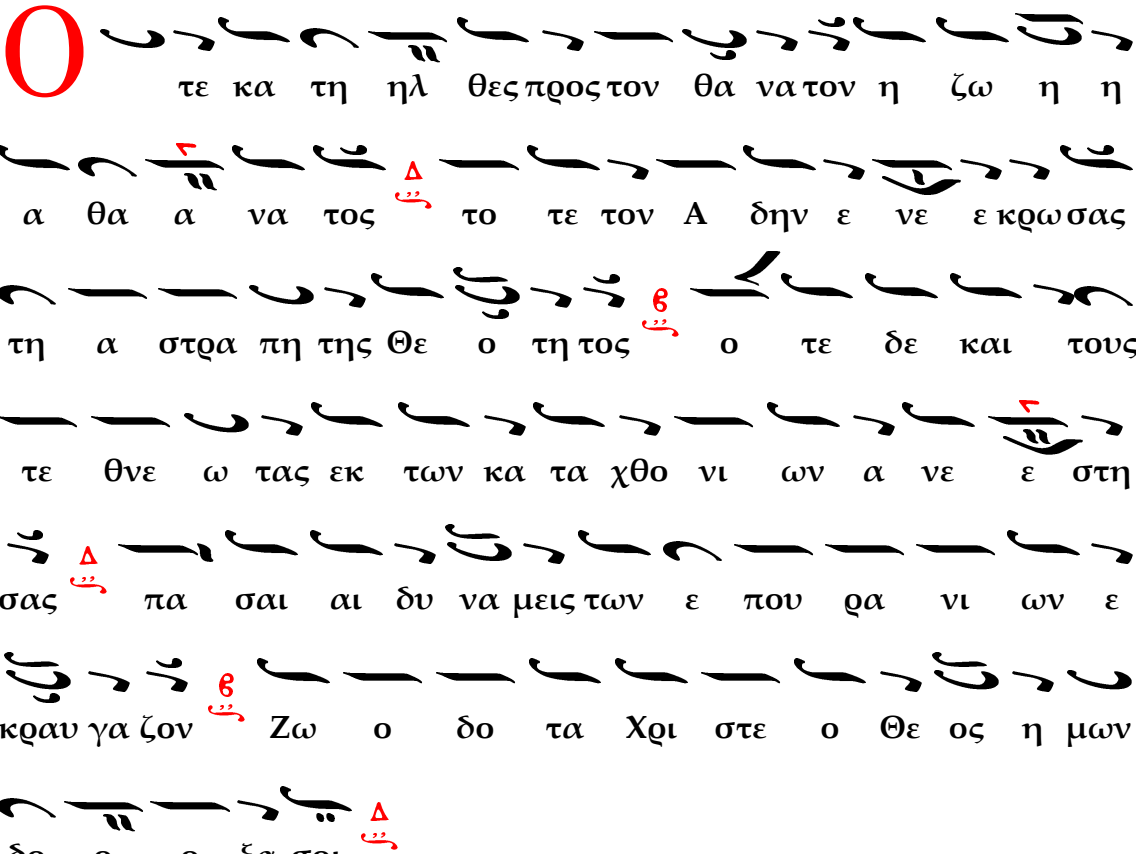

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος Δι-Θ

 Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι

Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
ο το κε ^π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
πα α αρ χου σα της ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις
ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
μων ^π

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ε' ἕως κγ' Αὐγούστου).

ᾠχος 1 Δι - θ

Τ ην εν πρε σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο
ο ο ο κον ^θ και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ
πι ι δα ^Δ τα φος και νε κρω σις οκ ε κρα τη σεν ^Δ
ως γαρ ζω ης Μη τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν ^θ
ο μη τραν οι κη σας α ει παρ θε νο ο ον ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος **Δ** α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος **Δ**

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος **Δ**

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος **Δ** Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α α ρα α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ
υ υ υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος
Α α α α α α α α α α α α α α
α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α
α α α α α α α α α α α Α θα
α α α α α να α α το ος
Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε
ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η
η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακής ΙΑ' εβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος τᾶδε.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-Θ

Ἰσχυ υς μὲ και υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι

ος και το θα να τω ου πα ρε δω κε ε με

Ἰσχυ υς μὲ και υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κᾶ

σα ας μὲ και ε γε νε μοι εις σω τη ρι ι

αν

Ἰσχυ υς μὲ και υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α

αν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ΄ 2-12)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν

ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἦ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίους ὀφωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἦ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἦ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἦ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, «ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

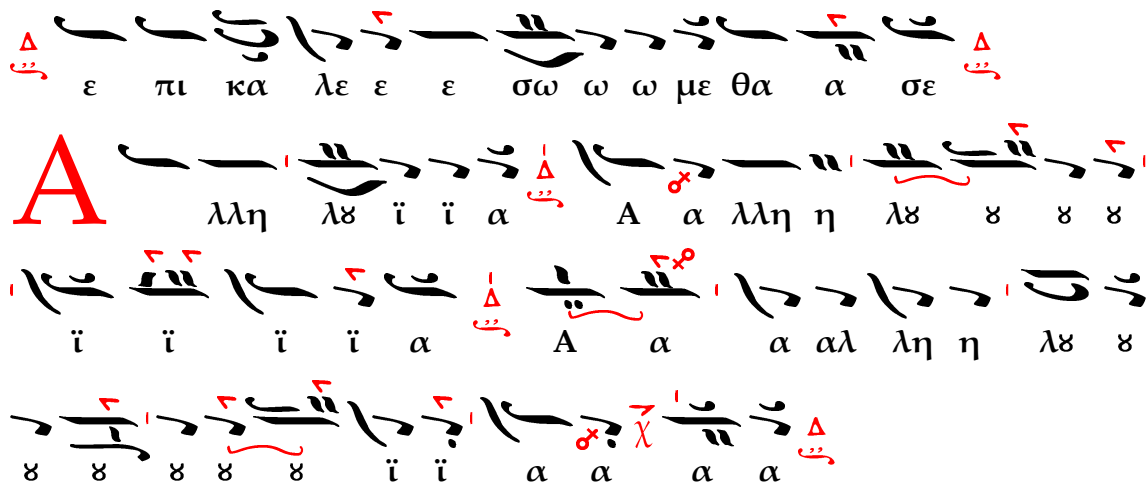
Ἦχος Δι-Θ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ I α α κωβ
A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΑ΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιγ΄ 23-35).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συναίρειν λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὔρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἴδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος $\overline{\omega\omega}$ Δι. ς

^{Δι} 22
 Ο ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ^β 22 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^β 22 και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ζω ο ο ποι ο ι ω ω ^Δ 22 Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ι ι ι ι

α α α α α ^Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον ^{Ζ'}

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον ^Θ

Δι-Θ

Π α ρ α σχ ο Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Π α ρ α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Π α ρ α α σχ ο Κυ υ ρ ι ι ι ε ^{Ζ'}

Π α ρ α α σχ ο ο Κυ υ ρ ι ε ^{Ζ'}

Π α ρ α α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Π α ρ α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε ^Θ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Α μη η η η η ην ^Θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα ^Θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *καὶ ἄλλως :* **Δι**

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

σοι ευ χα ρι στη ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων ** καὶ ἄλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος **Δι**

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην
 α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο
 γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

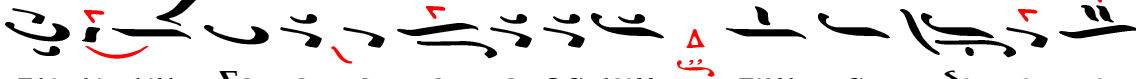

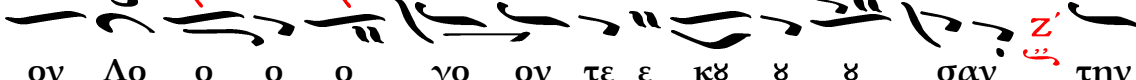

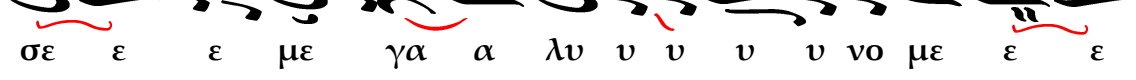
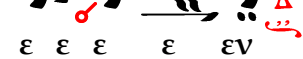
A ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο
 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και μη η τε ε

ε ρ α τ ε Θε ς ς η η μ ω ω ω ν την τι
 μι ω ω τε ε ε ε ρ αν των Χε ε ρ ς βι ι
 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρ αν α συγ
 κρι ι τω σ των Σε ε ρ α α φι ι ι ιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ρ ω ω ως Θε ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κ ς ς ς ς σ αν την ο ον τω σ
 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γ α α α λυ
 υ νο ο ο με ε εν

Ἐτονίσθη καὶ Δεκ. , βή, ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

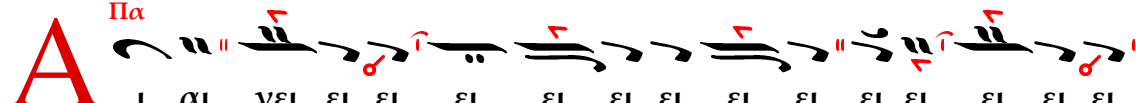
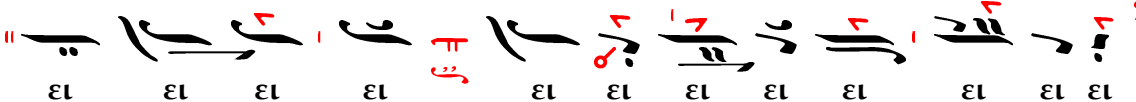

Αξι ον ε στι ιν ω ω σ α λη η θω σ μα κα
 ρι ι ζει ει ει ει ν σε τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ι σ τον
 και αι πα να α μω ω μη η η τον και μη τε
 ε ε ρ α α α τ ε Θε ε ς ς ς ς ς η
 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρ αν τω ω ω ν

 Χε ρϑ ϑ βι μι και αι ε εν δο ο ξο ο

 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως

 τω ω ων Σε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι

 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο

 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κϑ ϑ ϑ σαν την

 ο ο ον τω ω ω ως Θε ε ο ο το ο ο

 ο ο κον Θε ο το ο ο ο κον

 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε

 ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἰδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Κοινωνικόν, Δανιὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ϑ

A Πα

 ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 χει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει

 χει ει ει ει ει ει ει χει ει ει

τ ο υ κ υ υ υ υ υ ρ ι ι ι ο υ ν ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

χ ς ς ρ α α α ε εκ τ ω ν ς ς ς ς ρ α α ν ω

ω ν α λ ε ε ε ε ε ε λ ε ς α α α α α α

α λ ε ε ε ε ε λ ε ς α α α λ ε ς α α ς α α

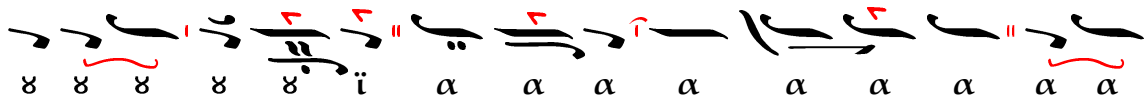
λ ε ε ε ε ε λ ε ς α α α λ ε ς α α ς α α

λ ε λ ε ς α ς α α λ ε ε ε ε ε λ ε ς α ς α α

α λ ε ε ε λ ε ς α ς α α λ ε λ ε ς α α ς α α

λ ε ε τ ε λ ε ς α λ ε λ ε ς α ς α λ ε ε ε λ ε

ς α α α ς α λ ε Α λ λ η λ ς ς ς ς

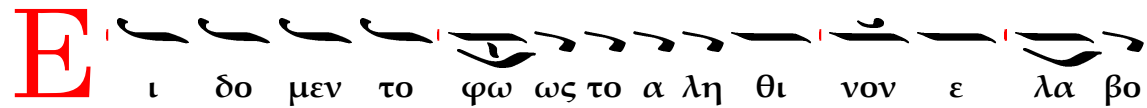
 α α α α α ι α α α α α α α

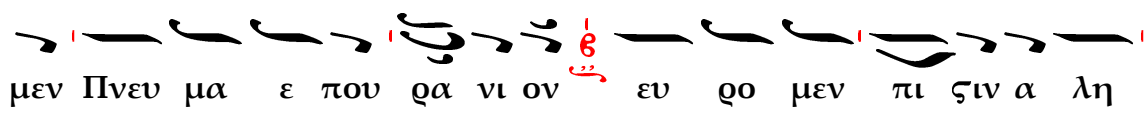
 α α α α α

Ἦχος Δι-θ

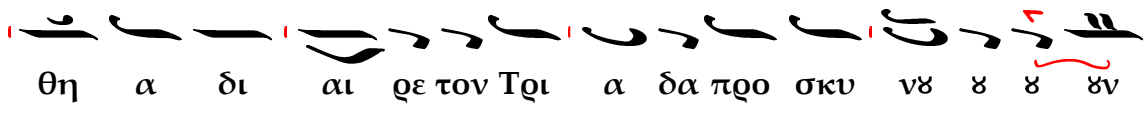
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

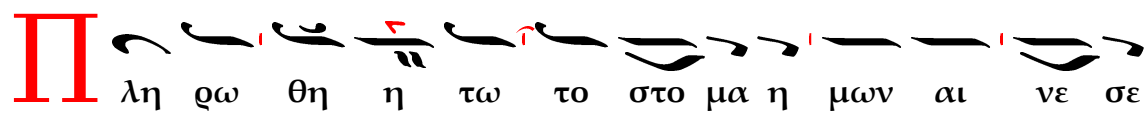
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νσ σ σ εν

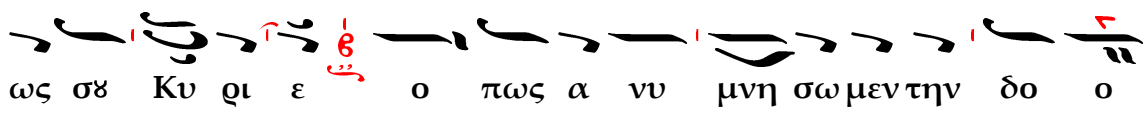
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

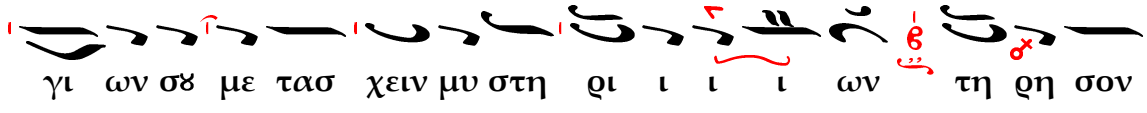
 ως σσ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

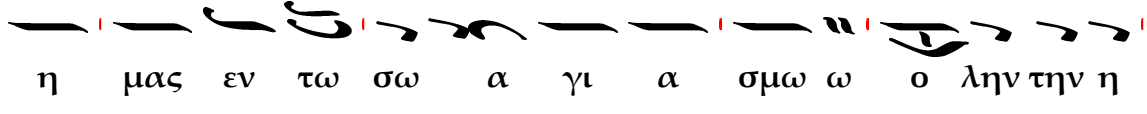
 ξαν σσ ο τι η ξι ω σας η μας των α

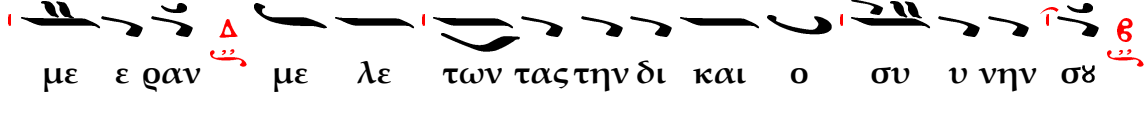
 γι ων σσ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

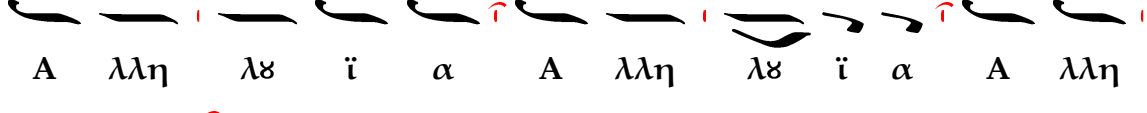
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σσ

 Α λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη

 λσ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ